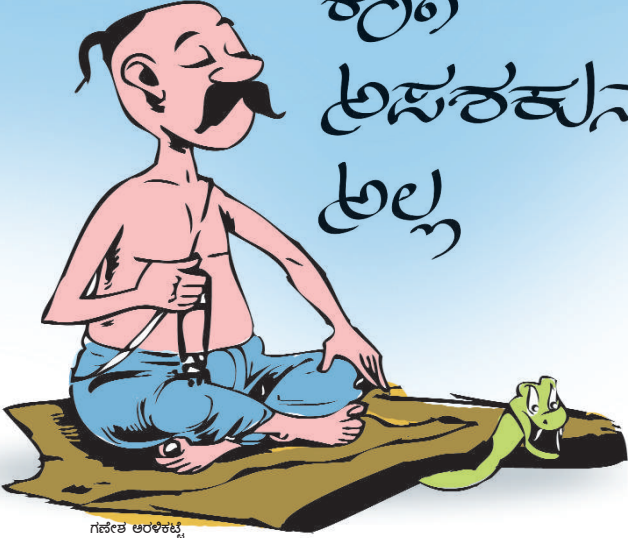

ಎಳೆಯರ/ಅಂಗಳ

ಕಾಳಿ ಅಪಶಕುನ ಅಲ್ಲ

ಗಣೇಶ ಅರಳಿಕಟ್ಟೆ

ರಾಮನಾಥ ರಾಯರಿಗೆ ಕಾಗೆಯನ್ನ ಕಂಡರೆ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಗಳು ಅನ್ನ ಅರಸಿ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಕಾಗೆಯನ್ನ ಕಲ್ಲು ಬೀಸಿ ಹೊಡೆದು ಓಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಗೆಯ ಕರ್ಕಶ ಧ್ವನಿಯನ್ನ ಕೇಳಿದರಂತೂ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ, ಕಾಗೆ ಅಪಶಕುನದ ಹಕ್ಕಿ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರಲೆಂದು ದಿನ ಸೂರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಚಿಲ್ಲುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ರಾಯರು ಊರಾಚೆಗಿನ ಶಿವನ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ದೇವರಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ, ಪುಷ್ಪಾಲಂಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಹಣ್ಣು ಇಟ್ಟು, ಕಾಯಿ ಒಡೆದು, ದೀಪ ಬೆಳಗಿಸಿ ಪೂಜಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸುತ್ತ ತಲೆ

ಬಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ನೆಲವನ್ನ ನೋಡುತ್ತ ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕತೊಡಗಿದರು. ಆ ವೇಳೆ ರಾಯರು ತಲೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಹಣೆ ಮುಚ್ಚುವ ಹಾಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಪಂಚಿಯನ್ನ ಮುಸುಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಮುಸುಕು ತೆಗೆದು ಕತ್ತೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅಪಶಕುನದ ಕಾಗೆ ಕಂಡಿತೆನ್ನುವ ಭಯ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು.

ಬಳಿಕ ರಾಯರು ದೇವಾಲಯದ ಹೊರಗಿನ ಕಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನ ಇಳಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತರು. ಹಾಗೆ ಕುಳಿತ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ದೇವರ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸತೊಡಗಿದರು. ಅವರ ಕಾಲುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟೆಯ ಕಲ್ಲುಗಳ ಸಂದಿನಲ್ಲಿ ನಾಗರಹಾವೊಂದು ಇತ್ತು. ಅದು ಹೊರ ಬರಲು ಇಣುಕಿ ಇಣುಕಿ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಗಾಗ ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಯರ ಕಾಲುಗಳನ್ನ ನೋಡಿದ ಹಾವು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಅದು ಸಂದಿನಿಂದ ಸರಾಗವಾಗಿ ಹೊರಬರಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಕಾಗೆಯೊಂದು ಹಾವಿನ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿತು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ರಾಯರು ಹಾಗೆಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಹಾವು ಅವರ ಕಾಲನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹೊರಬರುವುದು ಖಚಿತ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿತು ಕಾಗೆ. ಆ ಕೂಡಲೇ ರಾಯರ ಎದುರಿಗೆ ಹಾರಿ ಬಂದು ಕುಳಿತ ಕಾಗೆ ತನ್ನ ಕರ್ಕಶ ಧ್ವನಿಯಿಂದ "ಕಾಂವ್.... ಕಾಂವ್...." ಅಂತ ಒಂದೇ ಸಮನೇ ಕೂಗತೊಡಗಿತು.

ರಾಯರು ಕಾಗೆಯ ಕರ್ಕಶ ಧ್ವನಿಯನ್ನ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸುವುದನ್ನ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.

'ದುಷ್ಟ ಕಾಗೆ ನನ್ನ ಎದುರೇ ಕೂಗುತ್ತದೆ, ಎಂಥಾ ಧೈರ್ಯ ಈ ಅಪಶಕುನದ ಹಕ್ಕಿಗೆ? ಇದನ್ನ ಹಾಗೆ ಸುಮ್ಮೆ ಬಿಡಬಾರದು' ಅಂತ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ರಾಯರು ಕುಳಿತ ಕಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದರು. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕಲ್ಲನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಜೋರಾಗಿ ಕಾಗೆಯತ್ತ ಬೀಸಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಗೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೆಗೆದು ಹಾರಿತು. ರಾಯರ ಕಲ್ಲಿನ ಹೊಡೆತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾಗೆ ಎತ್ತಲೋ ದೂರ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು.

ತರುವಾಯ ರಾಯರು ಮತ್ತೆ ಕಲ್ಲಿನ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಒಂದೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು. ಅಲ್ಲಿನ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ದಂಗಾದರು. ತಾವು ಕುಳಿತ ಕಟ್ಟೆಯ ಕೆಳಗಿನ ಸಂದಿನಿಂದ ಮಾರುದ್ದದ ನಾಗರ ಹಾವು ಬುಸುಗುಡುತ್ತ ಹೊರಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾವನ್ನು ಕಂಡ ರಾಯರು ಹೆದರಿ ಬೆವರಿದರು. ದೂರ ಓಡೋಡಿ ಹೋಗಿ ನಿಂತರು.

'ಎಂಥಾ ಉಪಕಾರಿ ಕಾಗೆ! ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಕೂಗದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ! ಇಷ್ಟು ದಿನ ಕಾಗೆಯನ್ನ ಅಪಶಕುನದ ಹಕ್ಕಿ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನಲ್ಲಾ, ನಾನೆಂತ ಮೂರ್ಖ..?!' ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡ ರಾಯರು ತಮ್ಮನ್ನೇ ತಾವು ಶಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮನೆಯತ್ತ ನಡೆದರು.

-ಕ.ಸ.ಬ್ಯಾಕೋಡ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಕರೆದರೂ ನಾ ಬರಲಾರೆ

ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು
ಕಾಡು ಬಿಟ್ಟು ನಾಡಿಗೆ ಬಂದು
ಹನಿಹನಿ ನೀರಿಗಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸಿ
ನನ್ನ ಕೂಗಿ ಕರೆದರೂ ನಾ ಬರಲಾರೆ

ಭೂಮಿಯನು ಹದಮಾಡಿ
ಮುಗಿಲಕಡೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿನೊಡನೆ
ದೀನನಾಗಿ ರೈತ ಬಾ ಎಂದು
ನನ್ನ ಕೂಗಿ ಕರೆದರೂ ನಾ ಬರಲಾರೆ

ಕಪ್ಪೆ ಮದುವೆ ಕತ್ತೆ ಮದುವೆ
ಹೋಮ ಹವನ ಯಜ್ಞ ಯಾಗ
ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಬಾ ಎಂದು ಜನ

ನನ್ನ ಕೂಗಿ ಕರೆದರೆ ಆಗಲೂ ನಾ ಬರಲಾರೆ

ಆಗಸದಿ ಕಾರ್ಮೋಡ ಕವಿದು
ಗುಡುಗು ಗುಡುಗಿ ಮಿಂಚು ಮಿಂಚಿದರೂ
ಗಾಳಿಗೆ ಮುಂದೆ ಹಾರಿ ಹೋಗುವೆ ನಾನು
ಭುವಿ ನನ್ನ ಕೂಗಿ ಕರೆದರೂ ನಾ ಬರಲಾರೆ

ದಟ್ಟ ಕಾಡು ಕರೆದರೆ ನಾ ಬರುವೆ
ಗಿಡ ಮರಗಳಿದ್ದರೆ ನಾ ಸುಳಿವೆ
ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಡು ಬೆಳೆಸಿ ನನ್ನ ಕರೆಸಿ
ನಾಡ ಉಳಿಸಲು ಆಗ ನಾ ತಪ್ಪದೇ ಬರುವೆ

- ಟಿ. ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಬಳ್ಳಾರಿ

